

Toužíš

Helena Vondráčková

S láskou,
s tou já se už nepotkám.
Tak proč málo spím?
Proč se chvěju, když jsem s ním?

Váhám,
mám strach, že si mě to osedlá,
jsem hned pobledlá, hned se červenám,
jsem jak šílená bez vážných důvodů.

HV: Já to znám,
proto já radu ti dám,
nenech všechno náhodám,
lásce šanci dej
jen tím, že dáš ji znát.

Obě: Toužíš
říkat mu, že východ slunce v očích má,
tak neváhej
a říkej,
šeptej mu to do spaní.

LB: A hřej a hladě ho, co ti brání?

HV: Chceš mu dárek dát, tak sebe dej.

HV: Líbej
s čistou něhou, kterou cítíš snad.

LB: To cítím.

HV: Pak přijde volný pád
až k ohňům v podzemí, kde oči oněmí,
všechno dát se smí.

LB: Mám ráda.

HV: Dej důkaz.

LB: K němu táhne mě můj proud.

HV: Zkus ho přivínout.

LB: Tak proč na rtech mám pár pout,
proč jen mlčím čím dál víc,
když mu toužím tolik říct.

Obě: Toužíš
říkat mu, že východ slunce v očích má,
tak neváhej
a říkej,
šeptej mu to do spaní.

HV: Hřej a hladě ho, co ti brání?

LB: Chceš mu dárek dát, tak sebe dej.

LB: Lásce nejde uniknout,
běž se hezky oblíknout
a něco podniknout.

HV: Já snad sáhnu k tajným zbraním,
důvod máš.

LB: Tak s úsměvem ho omráčím.

HV: A znič ho sukni nejkratší,

Obě: To potom každý muž je náš,
je náš.

Obě: Toužíš
říkat mu, že východ slunce v očích má,
tak neváhej
a říkej,
šeptej mu to do spaní.

HV: A hřej a hlad' ho, co ti brání?
Chceš mu dárek dát.

LB: Tak sebe dej.

Obě: Nenech už ho jít.